

Johannes 3, 14-21

In die tijd sprak Jezus tot Nikodémus: ‘De Mensenzoon moet omhoog worden geheven, zoals Mozes eens de slang omhoog hief in de woestijn, opdat eenieder die gelooft in Hem eeuwig leven zal hebben. Zozeer immers heeft God de wereld liefgehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat al wie in Hem gelooft niet verloren zal gaan, maar eeuwig leven zal hebben. God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gezonden om de wereld te oordelen, maar opdat de wereld door Hem zou worden gered. Wie in Hem gelooft, wordt niet geoordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de Naam van de eniggeboren zoon van God. Hierin bestaat het oordeel: het licht is in de wereld gekomen, maar de mensen beminden de duisternis meer dan het licht, omdat hun daden slecht waren. Ieder die slecht handelt, heeft een afschuw van het licht en gaat niet naar het licht toe uit vrees dat zijn werken openbaar gemaakt worden. Maar wie de waarheid doet, gaat naar het licht, opdat van zijn daden moge blijken dat zij in God zijn gedaan.’

Korte bezinning

Vandaag, op de helft van de veertigdagentijd, staan licht en duisternis centraal. In het gesprek met Nikodémus biedt Jezus zichzelf aan als het licht dat redding en waarheid brengt. Wie zijn ogen op God richt, blijft in het goede spoor. Maar hoe doe je dat? Je ogen op God richten? Is de wereld daarvoor niet te veel met zichzelf bezig? Zelfbescherming, zelfgenoegzaamheid, zelfbedrog, zelfbehoud, zelfbeklag, zelfbestuur, zelfheiliging. Zetten we onszelf niet te vaak in het middelpunt?

Met selfies en een selfiestick laten we de wereld zien wie we zijn en toveren mooie plaatjes van onszelf en over onszelf op sociale media. Maar wie zijn wij nu echt ten diepste in ons menszijn, in onze relatie met God?

De mens van vandaag houdt niet zo van onvolkomenheden. Het altijd op jezelf betrokken zijn strijdt met het verlangen naar de liefde. Maar het verlangen naar de Ander is er wel degelijk. Daarom komt God zijn schepping tegemoet: ‘Zoveel immers heeft God van de wereld gehouden, dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft geschonken’. Het woord van God baant zich een weg uit de duisternis. Het besef altijd al gezien te zijn en altijd al gedragen, dat niets buiten God is of ooit kan vallen, zou ons menszijn en ons samenzijn een genadige liefde kunnen geven.

Gebed

Heer, ik kom even bij U met mijn noden en vragen
om ze bij U neer te leggen.
Heer, bij U zoek ik stilte en rust,
Uw aanwezigheid is weldadig.
Heer, allerlei dierbare mensen komen in gedachten,
ik voel me met hen verbonden.
Heer, hun noden en vragen leg ik bij U neer.
Heer, vrede komt over me heen in Uw aanwezigheid.
Het is goed bij U te zijn.
In de stilte hoor ik Uw stem.
Ik antwoord op wat U in mijn hart heeft gelegd.
Heer, het is goed om bij U te zijn. Amen.
Paul Verbeek

Nacht en dag

Een rabbi vroeg aan zijn leerlingen: 'Wanneer gaat de nacht over in de dag?' De eerste antwoordde: 'Als ik een huis van een boom kan onderscheiden.' 'Nee', antwoordde de rabbi. De tweede probeerde: 'Als ik een hond van een paard kan onderscheiden.' 'Nee', antwoordde de rabbi. En zo probeerden de leerlingen de een na de ander een antwoord te vinden op de gestelde vraag. Tenslotte zei de rabbi: 'Als je het gezicht van een mens ziet en je ontdekt daarin het gezicht van je broer of zus, dan is de nacht voorbij en is de dag begonnen.' -
Joodse legende